

7. *Aftalens Ophør ved Forlis.*

§ 41 (91. 2. Stk., 98).

Gaar Skibet tabt ved Søulykke, eller bliver det efter Søulykke erklæret for uistandsætteligt, ophører Tjenesteforholdet. Det paaligger dog Sømanden mod Hyre og Underhold at deltage i Bjergningen og blive tilstede til Afgivelse af Søforklaring.

Bliver Sømanden arbejdsløs som Følge af Forliset, har han Ret til Erstatning svarende til Hyre for den Tid, han er uden Ansættelse, dog højst for to Maaneder udover den Tid, for hvilken han faar Hyre efter 1. Stk.

Ophører som Følge af Forliset en dansk Sømands Tjeneste i Udlandet, har han Krav paa fri Rejse med Underhold til sit Hjemsted her i Riget for Statskassens Regning. Sømanden er dog pligtig at tage Tjeneste paa et andet Skib efter Reglen i § 32, 3. Stykke.

Er en dansk Sømands ombordværende Ejendele gaaet tabt ved Forliset, er Rederen pligtig at betale Erstatning efter almindelige Forskrifter, som Handelsministeriet udfærdiger.

8. *Udenlandske Sømænd.*

§ 42 (ny).

Kongen kan under Forudsætning af Gensidighed udvide de Bestemmelser til Fordel for danske Sømænd, som indeholdes i §§ 28, 32 og 41, til ogsaa at gælde udenlandske Sømænd.

9. *Twistigheder.*

§ 43 (100).

Er nogen af Mandskabet misfornøjet med Skibsførerens Afregning, kan han fordre den prøvet af den Myndighed, der foretager Afmønstringen. Paa Færøerne kan Afregningen fordres prøvet af Landfogden eller Sysselmanden.

Opstaar der, medens Skibet er i Udlandet, Twist mellem Skibsføreren og nogen af Mandskabet angaaende Afregningen eller Tjenesteforholdet iøvrigt, skal Sagen forelægges for Konsulen paa det første Sted, hvor det er muligt.

Konsulens Afgørelse bliver bindende for Parterne, indtil Sagen kan indbringes for Retten her i Riget.

K a p i t e l 3.

Skibstjenesten.

1. *Skibsofficererne.*

§ 44 (ny).

Skibsføreren har den højeste Myndighed ombord.

§ 45 (79. 1).

Styrmanden paaligger det særlig at være Skibsføreren til Hjælp ved Navigeringen og de dertil hørende Observationer og Beregninger samt ved Førelsen af Skibs-